

Takasivu

Kirsi Laitinen kerää Liukkosta koolle ja tutkii samalla sukua

Modernissa sukututkimuksessa hyödynnetään DNA:ta ja tietokantoja.

Tero-Mikko Talaslahti

Sukuseurat

Jos sukututkimuksella antaa pikkusormen, se voi viedä koko käden. **Kirsi Laitinen** on huomannut olevansa selaisessa tilanteessa. Samalla kun hän on jäämässä pois työelämästä, tilalle on hiipinyt uusi luottamustehtävä **Liukkosten** sukuseurassa. Se on innostanut myös kaitvautumaan loputtomasti uusia elämyksiä tarjoavaan sukututkimukseen.

Tehtävä sukuseuran johdossa tuli perintönä. **Kirsi Laitinen** edesmenneen isä **Teuvo Liukkosen** oli seuran perustajajäseniä, ja setä **Keijo Liukkosen** toimi puheenjohtajana kymmenisen vuotta. **Kirsi Laitinen** valittiin ensin hallitukseen ja sitten puheenjohtajaksi.

– Paikka hallituksessa oli kunnia-asia, koska tiesin, että isä halusi, että siinä jatkaa meidän suvusta joku.

– Vuonna 2015 isäni oli vielä ennen kuolemaansa sukukokouksessa Revontulesa Hankasalmella. Nyt kymmenen vuotta myöhemmin olemme siellä jälleen. Virmasniemen Liukkosten sukuhaaran syntymäpäitjässä. Toimin nyt toista vuotta puheenjohtajana ja jo neljättä kertaa järjestämässä kahden vuoden välein pidettävää sukujuhlaa.

Sukujuhla on iso tapahtuma, ja mitä isompi, sitä tyytyväisempiä seura-aktiivit ovat. Sata henkeä olisi nykypäivänä jo kova saavutus.

– Tavoitteena on saada sinne perheitä.

Kohde valittiin niin, että tekemistä riittää eri-ikäisille ja koska kokousten väli on kaksi vuotta, tekemistä on oltava kahdeksi päiväksi.

Ensimmäinen päivä on toiminnallinen, toinen hallinnollinen ja juhallinen. Silloin pidetään sääntöjen mukainen vuosikokous ja valitaan uusi hallitus seuraavalle kaksivuotiskaudelle. Huipennus on juhlaohjelmaa ja varsinainen juhla puhujineen.

Sukujuhlaan kuuluu kuulustelun vaihtamisen lisäksi nimikkotuotteiden ja sukukirjojen myymistä. Kun

on ylpeä juuristaan, sen voi näyttää isännänviirillä, pöytästandaarilla, pinssillä, lipiksellä tai kahvikupilla. Sukuseuran tyylikäs logo on saatu Otavassa nimismiehenä toimineen **Matti Liukkosen** sinetistä.

Helppoa ei sukuseuratyö kuitenkaan ole. Aktiivisia ihmisiä ei tahdo riittää. Korona-aika teki toimintaan kuten kesäretkiin kuopan, josta ei ole toivuttu. Liukkosten sukuseuralla on onneksi yhteydenpitoon modernit verkko-työkalut. Niiden kehittäminen onkin ollut **Kirsi Laitisen** puheenjohtajakauden kärkivoittoja.

– Sivuja kehitetään edelleen koko ajan, lupaa **Kirsi Laitinen**.

Liukkosissa on useita sukuhaaroja. Yksi on lähtöisin Mikkelin Otavan Liukkosta, toinen Hankasalmen Virmasniemeltä. **Kirsi Laitinen** löytää omat esi-isänsä Pieksämäeltä; entisestä Selänpään kartanosta Venetmäestä eli nykyiseltä Häkikilän tilalta. Liukkosten suku on ennen kaikkea suursavolainen, mutta se on levinnyt koko maahan ja Liukkosten geneejiä on löytynyt myös naapurimaista: metsäsuomalaisista alueelta Ruotsista ja Norjasta sekä Venäjän Inkerinmaalta.

Sukuseurassa on jäseniä noin 250, sekä yksittäisiä henkilöitä että perheitä, mutta jäsenmaksun maksaneita vähemmän. Heidän saamisensa mukaan on sukuseuran ensimmäisen naispuheenjohtajan haasteista suurimpia. Mukaan hyväksytään joko isän tai äidin puolelta sukuun kuuluvia tai avioliiton kautta siihen liittyneitä. Säännöissä on myös määritelmää siitä, että perusteluista intresseistä voidaan ottaa muitakin mukaan sukuseuran toimintaan.

– Meillä on tavoitteena, että saisimme nuorempiakin innostumaan. Siellä on heille tarjolla monenlaisia aktiviteetteja. Ja totta kai kaikille ikäpolville on ohjelmaa ja toivotaan runsaslukuista osallistujajoukkoa, jotta sukupolvien historiaa voidaan siirtää kasvatusten vanhemmilta nuoremmille.

Kirsi Laitinen on Liukkosten sukuseuran ensimmäinen naispuheenjohtaja.

Sukuseuran logo on saanut aiheensa nimismies **Matti Liukkosen** sinetistä.

Kirsi ja Seppo Laitisella on molemmilla jyrkät sukukirjat. Laitisten on vähän jyrkempi, onhan Laitisia Suomessa yli 12000 ja Liukkosta "vain" runsaat 3300. Molemmilla suvuilla on Kangasniemellä vuosittaiset juuret. Laitisen suvun historia Pölläkänmäellä olevalla tilalla yltää 1500-luvun puolelle.

Kirsi Laitinen on ollut kahden suvun aktiivi, vaikka onkin nyt aktivoitunut enemmän Liukkosten sukuseurassa. Kaksi vuotta sitten Kangasniemellä järjestettiin Sukujuuret tutuksi -tapahtuma, jossa olivat mukana molempien sukuseurojen lisäksi **Tissarit, Liikaset, Lukkariiset ja Martitset**.

Laitisen sukua perhe on tavannut Kanadassa asti. Siel-

tä löytyi serkkuja, joihin on pidetty yhteyttä ja käyty vuo-roin vieraisa.

– Nuorempi sukupolvi-kin on alkanut pitää yhteyttä toisiinsa, koska sieltä löytyy saman ikäluokan serkkuja. Nuoriso kävi Kanadassa keskenään muun muassa pikkupikkuserkun häissäkin, kertovat **Kirsi ja Seppo Laitinen**. Liukkosiakin löytyy Kanadasta muun muassa Saskatoonista. Kotkan sukukokouksessa 2019 tuttavuus syntyi, ja yhteyttä pidetään joulukortein ja kun tulee aika vierailla, majapaikka löytyy sukulaisista.

Palkitsevinta sukuseuratyössä on **Kirsi Laitisen** mielestä nähdä, kuinka laajalle suku on levinnyt.

– Jatkuvasti löytyy paljon sellaista tietoa, mitä en ole koskaan tiennyt, kun kukaan ei ole sitä kertonut. Historiasa on paljon koskettavia tarinoita.

Suuren vaikutuksen **Kirsi Laitisen** ovat tehneet esimerkiksi vanhat perunkirjat, jotka kertovat kovasta ja aineellisesti vaatimattomasta elämästä, jossa esivanhempien on pitänyt selviytyä. Toisaalta historia voi kertoa teknisestä edelläkävijyydestä

vaikkapa hevosen vaihtamisessa autoon tai siitä, kuinka esi-isä kävi Pitkävihan aikaan 1500-luvulla Tukholmassa puhumassa savolaisten kovia veroja alemmaksi.

Sukututkimuksen uudet tuulet tarjoavat mielenkiintoisia näkymiä, kun esimerkiksi DNA-tutkimukset tulevat perinteisen asiakirjoihin perustuvan sukututkimuksen avuksi. Serkkutestejä on Liukkosten suvussa tehty ainakin vuodesta 2017. Liukkosten sukuhaaroista tarvitaan edelleen lisää DNA-testejä palapelin aukkojen täyttämiseksi.

Kesän sukukokouksessa pitävät esityksen sukututkija **Ari Kolehmainen**, joka tuntee DNA-tutkimuksen. Myös Liukkosten sukukirjojen osat kaksi ja kolme toimittanut **Sari Herttuainen** kertoo sukututkimuksesta ja ottaa mielellään vastaan sukutietoja tallentaakseen niitä edelleen suvun tietokantoihin.

Kirsi Laitisen sukututkimus on jo vienyt mukanaan, vaikka hän tuntee itsensä vielä aloittelijaksi.

– Koko ajan löytää uutta ja kiinnostavaa. DNA-tutkimukset valaisevat sitä, mistä

Teuvon tarinoita

Ei tullut ehkä Selänpäässä-kään "suurta riitaa", kun **Abel-ukki** lähti tuomaan **Könöseen** perhettä ja **Iidaa**.

On tullut tutkittua muutamattak, kuinka alkoi **Abelin** ja **Iidan** matkat.

Aikaa on nyt vierähtänyt siitä jo sata vuotta, eikä se suinkaan ole kullunut suotta.

Koska heidän lapsistaan on jatkunut suku, josta kertyy jo tänään satapäinen luku.

Teuvo Liukkosen muistelmia tarinavihkosta.

me olemme tulleet ja miten levinneet.

Kuva kirkonkirjojen pölystä aivastelevasta sukututkijasta on auttamattomasti vanhentunut. Erilaiset tietokannat saavuttaa tietokoneella ja geneettinen sukututkimus antaa perimän käyttämisessä apuna. Kuulopuheisiin ja perimätietoon ei tarvitse enää tukeutua, mutta iloa siitäkin on. Liukkosista tiedetään, että suvussa on paljon nimismiehiä ja siinä tehtävässä tarvittavaa vakautta luonnetta. Sitä voi vertailla sukukokouksessa kasvokkain.

– Sellaistakin puhetta olen kuullut serkultani, että "Liukkokset ovat luonteeltaan taipuvaisia puuttumaan vähän kaikkien asioihin ja hoitamaan niitä", sanoo **Kirsi Laitinen** hymyillen.

– Kun olen nyt siirtymässä tältä 40-vuotiselta hoitotyön uraltani "työajattomaksi kotihengettäreksi", niin toivon, että pääsen viettämään enemmän kiireetöntä aikaa rakkautta perhepiirissäni ja harrastusteni parissa. Sukututkimuskin voi olla harrastus, jonka kautta löytää niitä omia juuriaan ja saa kasvattaa sukujuuria myös jälkipolville.

Liukkosten sukuseuran sukukokous **Hankasalmen Revontuli-hotellissa** 5.–6.7.2025. **Liukkosten** sukuseuran verkkosivut: <https://liukkostensukuseura.yhdistysavain.fi>